

ETAPY REDAGOWANIA V KSIĘGI KODEKSU Z 1983

Pierwsza kodyfikacja z 1917 r. była wielkim wydarzeniem. Papież Benedykt XV przewidywał jednak ewentualną nowelizację Kodeksu, co zawarł w Motu proprio Cum iuris canonici z 15 września 1917 r. Wprawdzie ostatecznie nie została ona zrealizowana, ale jednocześnie Stolica Apostolska wydawała w dalszym okresie różne dokumenty prawne, podejmujące aktualną problematykę. Rozwój myśli teologicznej oraz prawnej domagał się podjęcia znaczących kroków legislacyjnych. W tej sytuacji papież Jan XXIII dokonał kilku istotnych kroków, mianowicie w przemówieniu z 25 stycznia 1955 r. zapowiedział zwołanie soboru powszechnego oraz pierwszego synodu rzymskiego, a także przeprowadzenie rewizji Kodeksu Prawa Kanonicznego. Zapowiedziana odnowa prawa kanonicznego miała na celu dostosowanie prawodawstwa kościelnego do wymagań czasów współczesnych. Myśl o zwołaniu soboru powszechnego papież ponowił w encyklice *Ad Petri Cathedram* z 29 czerwca 1959 r. oraz w konstytucji *Sollicitudo omnium Ecclesiarum* z 29 czerwca 1960 r. Rewizja Kodeksu została połączona z odnową kościelną. Faktycznie jednak należało odczekać do końca trwania Soboru Watykańskiego II, aby w pełni podjąć prace legislacyjne i przełożyć wskazania soborowe na język prawa kanonicznego.

Papież Jan XXIII 28 marca 1963 r. ustanowił Papieską Komisję do spraw Rewizji Kodeksu Prawa Kanonicznego. Pierwsza plenarna sesja powołanej Komisji odbyła się 12 listopada 1963 r. Podjęto wówczas uchwałę, że zasadnicze prace rozpoczną się po zamknięciu Soboru. Następnym istotnym krokiem było powołanie przez Pawła VI 17 kwietnia 1964 r. Kolegium Konsultorów, jako organu doradczego powołanej Papieskiej Komisji do spraw Rewizji Kodeksu Prawa Kanonicznego. Wraz z rozpoczęciem prac Komisji rozpoczął się etap konsultacji. Papież Paweł VI zaprosił konferencje biskupów do nadsyłania sugestii i propozycji dotyczących reformy prawa kanonicznego oraz prezentowania kandydatów na konsultorów Komisji. Od stycznia 1966 r. ukonstytuowały się i rozpoczęły prace zespoły konsultorów, skupione na poszczególnych działach prawa kanonicznego. Problematyka dóbr doczesnych stanowiła przedmiot studiów zwłaszcza zespołu *De iure patrimoniali*. Zespół konsultorów tworzyli: profesorowie uniwersytetów, delegaci konferencji biskupów i zakonów